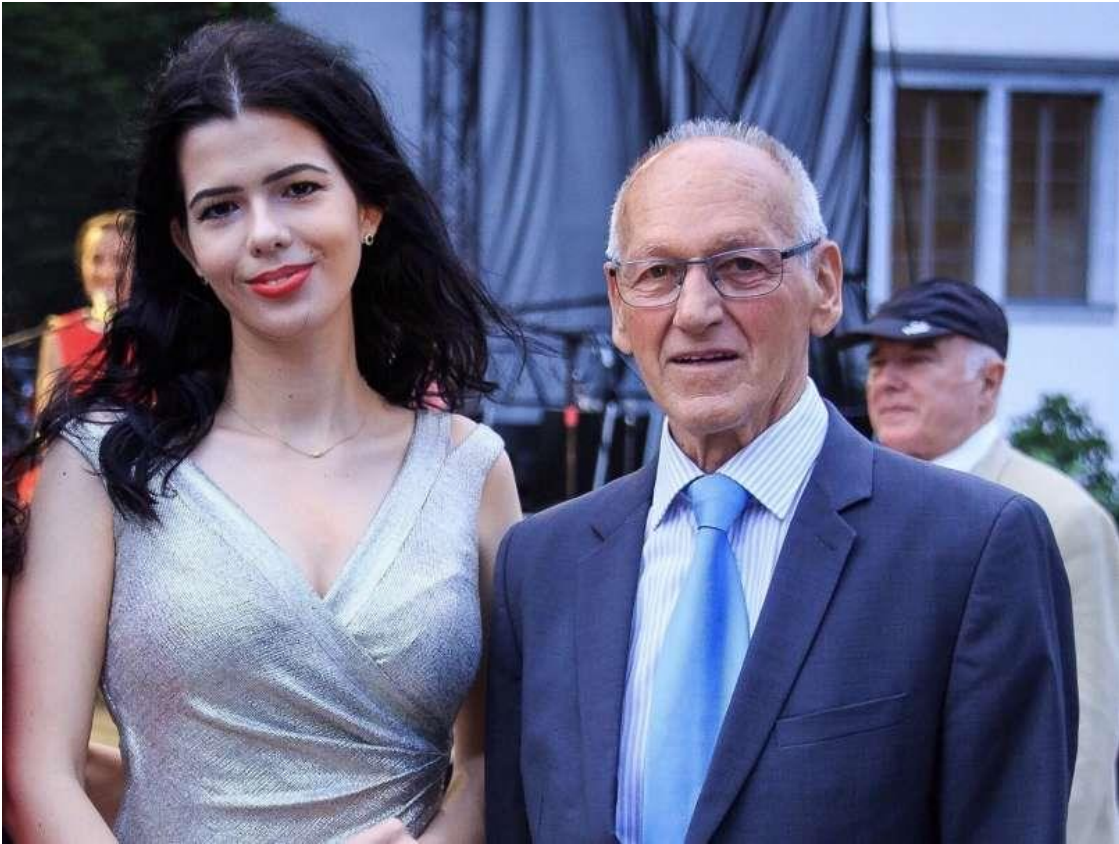

Pravnica Veronika Cukrov: etika in dobrodelnost kot osebni vrednoti

Mediaspeed

Veronika Cukrov, pravnica v Odvetniški družbi Cukrov ter Miroslav Cerar, olimpijkar, odvetnik in predsednik Slovenske olimpijske akademije Olimpijskega komiteja Slovenije.

Ste pravnica in publicistka, ki veliko prostega časa namenja dobrodelnosti.

Tako je. Kot prostovoljka sem delala preko Rdečega križa, v odvetniški družbi, kjer delam, v okviru različnih projektov veliko časa namenim brezplačni obravnavi pomoči potrebnim, odvetniška družba je tako kot vsako leto, tudi letos, preko Lions kluba Ilirija Ljubljana, ponosni donator pomoči potrebnim otrokom. Tudi na letošnji dobrodelni prireditvi Kresna noč Lions Kluba Ljubljana Iliria je Odvetniška družba Cukrov prispevala večjo donacijo, s katero smo tokrat z veseljem pomagali otrokom z gibalnimi okvarami ter ljudski kuhinji "Pod Strehco". Dogodek je povezal veliko posameznikov z željo pomagati sočloveku in še posebej otrokom v stiski. Jeseni bomo udeleženi pri več dobrodelnih

dogodkih, saj se močno zavedamo, da je v Sloveniji še vedno veliko ljudi in še posebej otrok, izjemno potrebnih pomoči.

Marsikdo bi dejal, da že sam obstoj dobrodelnosti pomeni, da je politiki spodletelo. Kako vi gledate na to trditev?

Politika deluje na neki drugi, abstraktni ravni, in preko zakonodaje je včasih nemogoče predvideti prav vsako situacijo, v kateri bo posameznik potreboval pomoč. Če je potrebe po dobrodelnosti v državi veliko, morda to je odraz odsotnosti ustreznih politik, ni pa to vselej nujno. Žalostno sicer je, da so nekateri posamezniki dandanes docela odvisni od milosti ter dobrote drugega, nenazadnje je naloga države, da vsakemu posamezniku zagotovi možnost za dostojno življenje. Je pa dobrodelnost tudi mehanizem preko katerega se ozremo onkraj lastnega ega, ohranimo skromnost in posluh za stisko sočloveka.

Pravo in etika sta zelo sorodni veji. Na moralo kot osebno vrednoto pa se navezuje tudi dobrodelnost.

Morala in etika sta za pravnike temeljnega pomena. Naša osebna moralna prepričanja nas zavezujejo tudi v svetu prava delovati v pojmovanju pravičnega, dobrega, etika pa posebej širši profesionalni kodeks ravnanja. Živeti etično, imeti zaznavo za stiske drugih in posluh za pomoč, se truditi pomagati pomoč potrebnim, bi morala biti osnova vsakega posameznika, ki bi nedvomno doprinesla k večji blaginji vseh živečih na našem planetu. Osnova naših moralnih prepričanj bi morala biti humanost, skrb za sočloveka, modrost, srčnost ter pravičnost.

Pisali ste tudi že od tem, da veliko posameznikov živi le za hipne užitke (gre za tako imenovano ideologijo hedonizma), ne ozirajoč se na to, koliko ljudi živi na robu preživetja.

Za porast hedonizma je do neke mere nedvomno kriv kapitalizem, saj poudarja užitek kot neko osebno, izolirano vrednoto in se ne ukvarja s tem, da smo si ljudje dolžni pomagati ter ublažiti trpljenje drugemu. Že celotna ideja ekonomije pred drugimi vrednotami (denimo gospodarska rast pred skrbjo za sočloveka in za

planet) postavlja trenutni užitek posameznika na prvo mesto, pred skupno blaginjo in reševanjem stisk posameznikov. Osebnostno dvomim, da potrošnja ter slepo sledenje lastnemu egu, človeku prinašata notranji mir in zadovoljstvo. Hedonizem je morda udobna ideologija, vendar ne prinaša osebne rasti.

Kje je po vašem razlog, da smo kot družba tako zelo zazrti le sami v sebe, v lastne užitke, ob tem pa pogosto pozabljamo na soljudi v stiski?

Empatija je pojav, ki nam omogoča čutiti stiske drugih. Sočutje v naši družbi ni preveč pomembna vrednota, in marsikdo najlažje preživi prav tako, da ga povsem zatre. Velikokrat komu lahko celo škodi, saj mu predstavlja veliko oviro pri sledenju ciljev svojega delodajalca ali pa zgolj lastnega ega. Vprašajmo se; kaj dejansko loči novorojenčka od zrelega, modrega človeka? Freud je denimo kontrastiral "načelo užitka" s konceptom "načela realnosti", slednje opisuje sposobnost odložiti hipni užitek v zameno za nekaj boljšega kasneje. V otrocih denimo deluje zgolj id (ena od treh komponent osebnosti), ki sebično išče le trenutno zadovoljstvo, Freudu pa se ni zdelo naravno, da bi odrasli ljudje iskali zgolj to. In kot družba ne bi smeli biti tako sebično zazrti le sami vase, ozreti bi se morali okoli sebe in zaznati številne stiske ljudi, ki nas obkrožajo ter jim pomagati; brezpogojno in brez obsojanja, da so morda sami prispevali k temu, da so se v stiski znašli.

Veronika Cukrov, Odvetniška družba Cukrov